

VICTORIA MĂRGINEANU

anul I, Facultatea de Jurnalism și Științe ale Comunicării, USM

Olbiński – artă și emoție

Pictura este doar un fel de a ține un jurnal (P. Picasso). Astăzi jurnalul nu mai este nimic intim, pentru că adesea se transformă în blog. Totuși, pictura își păstrează nuanțele ei pline de discreție și mister.

Nu știu dacă **Rafał Olbiński** a avut un jurnal sau dacă creația sa ar reprezenta un blog, cert e că lucrările artistului dețin o extraordinară integritate, spirit și aventură. Născut în 1945 în Polonia, el a emigrat în 1981 în Statele Unite. Deși a absolvit Facultatea de Arhitectură din Varșovia, Olbiński a

fost atras de pictura suprarealistă, de scenografie și grafică, și nu în ultimul rând de afișe și postere. Imaginile lui pot fi întâlnite prin cele mai diverse reviste, de la

New York

Times la

Der Spiegel,

de la *Newsweek* la *Playboy*, dar și în muzee americane sau colecții particulare de dincolo și de dincoace de ocean. Lui Olbiński îi plăcea emoția, dându-i *like* după *like* și postând poze măgulitoare la adresa ei. De fapt, în majoritatea lucrărilor emoția este prezentă și ocupă un loc important în creația sa.

Pentru realizările artistice, el a primit peste 150 de premii, inclusiv medalii de aur și de argint, iar picturile sale sunt incluse în colecțiile Clubului Național de Artă din New York, ale Institutului Smithsonian, ale Bibliotecii Congresului din Washington, ale Muzeului Suntory din Osaka, Japonia ș.a. Olbiński se încadrează în armata oamenilor talentați și inventivi care concep afișele spectacolelor de teatru și de operă, ale festivalurilor muzicale și de cinema, ale olimpiadelor sportive sau ale diverselor campanii de luptă împotriva drogurilor, a violenței sau a discriminărilor de tot felul. Cu acest artist, în

lucrările căruia mă simt *acasă*, am început să decodific mesajele, uluită fiind de multitudinea semnificațiilor. De exemplu,

Desenul este o modalitate de a gândi.

Edgar Degas

imaginea *Inocența intenției de a face curte* conține multe obiecte și simboluri cu diverse conotații. Două personaje stau la o masă. Nu au ajuns în punctul primului pas. Privirile lor se caută, dar și se evită pe fața de masă din care răsare orașul cu zgârie-norii lui tipici. Aici e, de fapt, o șaradă în care își dau întâlnire mai multe picturi, două persoane, un al treilea scaun și mă mai întreb ce caută acolo pisica vărgată?

Creația pictorului însă vine să-mi răspundă că nimic din tablourile lui Rafał Olbiński nu e pictat la întâmplare. Orice linie și obiect simbolizează ceva. **Natura** capătă înfățișări umane (*Copaci cântând*, *Păsări în noapte*) care vin să spună, să asculte, să admire, încât aflându-ne în fața unui tablou nu știm cine pe cine analizează. *Lucrările înorate* ale lui Olbiński (*Macul*, *Pod peste ape*) m-au cucerit de la prima vedere prin cerul acoperit de nori plumburii, prin valurile care parcă se aud și prin senzațiile ce (re)nasc mereu.

Cenșăreasa de Gioachino Rossini

În așteptarea lui Ulise

Prezența feminină din imaginile pictorului este plină de tandrețe, naivitate și tinerețe. Ea deține colecții diverse de vestimentații și branduri scumpe, fiind îmbrăcată în anotimpuri, ploaie (*Primăvară*), dar cel mai des își achiziționează haina nopții cu rochii înstelate și accesorii fosforescente (*În așteptarea lui Ulise*, *Cenușăreasa* de Gioachino Rossini). Aceasta vine să scoată în evidență misterul și să reflecte enigma feminismului. Olbiński nu promitea vedetelor feminine să le expună la alte *National Gallery*

Macul

într-o lumină excelentă, pentru că în fiecare imagine ele strălucesc de originalitate și profunzime.

O altă temă exploatată de pictor: **valorile morale**. El a creat picturi care au ilustrat articole și eseuri, publicate în șapte numere consecutive ale revistei germane *Stern*. În colecția „Arta cu scop moral” de la Institutul Goethe din Hamburg, de asemenea au fost expuse picturi și postere de Olbiński. El a finalizat mai multe picturi murale pentru instalații în spațiul public în Europa, precum

Copaci cântând

și peste 100 de imagini pentru CD-ul ce se referă la operă, *Allegro-Music Opera D'Oro*.

Oricât te-ai strădui nu poți face Pământul să se miște cum vrei tu, dar poți face lumea să se învârtă în jurul tău, afirma M. Ionescu. Astfel, creația lui Olbiński vine să ne demonstreze cum lumea se învârtă în jurul nostru pentru a ne proteja, distra sau educa. La el chiar și arborii se transformă în ființe, au ochi, urechi, comunică. În lucrările sale totul comunică, într-un mod interesant, ingenios,

comic pe alocuri. La prima vedere, imaginile lui Rafał Olbiński par asemănătoare cu cele ale lui René Magritte, dar o privire mai atentă și o analiză minuțioasă a simbolurilor ne fac să ne schimbăm percepția imediat.

Spre deosebire de Magritte, Rafał Olbiński are un ascuns simț al umorului și multă gingașie. De acest lucru ne convinge imaginea intitulată *Stânjenei*. Umorul poetic este o calitate rar întâlnită în artele plastice. El are acest dar și vrea să ne arate că imaginația

noastră este o lume magică ce poate crea adevărate miracole. Astfel, ne atrage într-un univers diferit și ne „obligă” să intrăm în această lume, care este o adevărată dimensiune a viselor.

Din punct de vedere

tehnic, creația sa este complet emoțională, având o viziune admirabilă în orice formă de artă, ceea ce i-a adus și Oscarul pentru posterul „Prix Savignac 1994”.

De fapt, Olbiński ne convinge că pictura nu e prețuită pentru premiile sale, ci pentru vibrațiile pe care le produce. El ne proiectează o mulțime de cărări ce duc spre o singură lume, a originalității. De asemenea, ne îndeamnă să valorificăm potențialul imaginativ, căci „trebuie să încerci neconținut să urci foarte sus, dacă vrei să vezi foarte departe”